

ГОМАН

Цена с пересылкой и доставкой на дом:

на 1 год — 4 м. 80 фен., на 1/2 году — 2 м. 40 ф., на 3 месяца — 1 м. 20 ф., на 1 мес. — 40 фен.

Беларуская Віленская часопісь

выходзіць два разы у тыдзень: у аўторкі і пятніцы.

Адрэс рэдакцыі: Вільня, Завальная 7.

Адрэс адміністрацыі і экспедыцыі:
М. Стэфанская 23.

Цена абвестак:

на 4-ай старане за радок дробнымі літарамі — 25 феніг.; дробныя абвесткі — па 5 фен за слова. Абвесткі аб смерці — 60 фен. за лінейку дробн. друкам.

№ 61 (153). Год II.

Вільня, 31 ліпеня 1917 г.

Цена 5 фен. (3 кап.).

Немцы у Падольлі.

30 ліпеня.

Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: Паабедзі артылерыйскі агонь ворагоў узмацаваўся нанова. На узбярэжжы і да адрэзку ад Гэд-Сас да Вэльт'е артылерыйская бітва крапчала і ўначы. Разведачныя дружныя англічан тутак адкінуты.

Фронт нямецкага Наследніка: Пры Шмэн да Дам, на шырыні 9 кілом. фронту, тры сьвежыя французскія дывізіі пачалі ізноў вялікі штурм. Агнём і контратакамі мы ўсюды адбілі яго. На поўдні ад Ай гэта сама адбіты дзье атакі. Ворагі ўсюды мелі цяжкія страты, нічога не дайшоўшы.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: Група войск Бэм-Эрмолі:

Мы перайшлі ў некалькіх мейсцох гранічную раку Збруч. Расейцы дзержацца на гарах на ўсходзі ад яе. На поўдні ад Скалы мы дайшлі да Збруча. На паўночным беразі Днястра мы перайшлі пераз Каралёўку. На палудзеным заходзі ад Залешчык мы адкінулі ворагоў далей.

Фронт эрц-герцага Іозэфа: На ўсходнім беразі Чэрэмоша ворагі упорна бароняцца. Між Залучэм і Вішнецам мы пасунуліся ўпярод. У даліне Сучавы мы дайшлі да Салетыня.

Фронт фэльдмаршалка Макензэна: На поўначы ад Фокшан і у усці Рымнікуля ўзяты некалькі сот палонных.

АМСТЭРДАМ (В.Т.Б.). Расейская граніца ад 28 ліпеня на 15 жніўня зачынена як для прыезду, так і выезду.

ПЕЦЯРБУРГ (П.Т.А.). Тымчасовы ўрад апублікаваў заяву, што ўсім грамадзянам Расеі даецца поўная свабода сумленьня.

ПЕЦЯРБУРГ (П.Т.А.). Нацыянальны конгрэс у Маскве зьбрацца толькі пасля аканчальнай перастройкі кабінету, значыць, болей-меней за тыдзень. Урад вядзе перагаворы з рознымі думскімі дзеячамі, асабліва с кадэтамі, партыя каторых прынцыпальна згодзілася, каб некаторыя члены яе ўвайшлі ў кабінэт.

ШТОКГОЛЬМ. Афіцыйна пацверджан арэшт Леніна.

ВЕНА. Украінскі Саюз у аўстрыяцкім парламенці с прычыны прыпадкоў у Расеі прыняў рэзолюцыю, кажучы, што украінскі нацыянальны рух стаўся заходня-эўропэйскай справай і ня выйдзе ўжо с-паміж спраў вышэйшай палітыкі.

БЕЛАСТОК. Korespondenz В. даносиць, што расейскіх рублёў у межах Обэр Ост афіцыйна не прымаюцца с прычыны поўнаго упадку расейскай валюты.

БЭРЛІН. Сіамскі пасол заявіў у міністэрстве заграначных спраў, што Сіам знаходзіцца у стане вайны з Нямецчынай.

ЖЭНЕВА. У бітвах пад Смаргонямі першы расейскі жаночкі батальён атрымаў сваё першае баевое хрышчэньне. Сваім прыкладам ён павёў у бітву суседнія дывізіі.

БЭРЛІН (В.Т.Б.). Новыя ўдачы падводных лодак каля берагоў Англіі: 23.000 тона.

ПАРЫЖ «Petit Parisien» даносіць с Пецярбурга, што расейскае міністэрство адраклося ад свайго жаданья пераглядзець ваенныя мэты, каб ня вызваць фальшывых гутарак.

БАЗЭЛЬ. Глаўнакамандуючый палудзённа-заходнім фронтам генерал Корнілов атрымаў ад тымчасоваго ўраду неагранічаныя паўнамоцтва. Генералы Рузскі і Гурко вызваны у Пецярбург.

Урад пастанавіў зачыніць усе газеты, якія пішуць проці вайны.

ЛЮГАНО. «Secolo» даносіць, што канферэнцыя саюзнікоў у Парыжы намеріла стратэгічныя крокі на зіму і вясну 1918 году.

Зачарованы круг.

Фактычны цяперашні дывіатар Расеі, Керэнскі, пачынаючы сваё наступленне, зрабіў тую-ж абмылку, якую ешчэ ў пачатку вайны рабілі такія сьветлыя сыны расейскаго народу, як Коллюбакін, Обнінскі і інш.

Коллюбакін, так безкарэсна зляжыўшы сваю галаву пад Варшавай, Обнінскі, налажыўшы на сябе рукі пасля таго, як сваімі вачыма ўбачыў работу царавых слуг у „вызволенай“ ад Аўстрыі Галічыне, і цалы рад іх аднадумцоў верылі, што пабедная расейская армія, выйграўшы вайну, вернецца дамоў і тут дойдзе пабеды над другім сваім ворагам — самадзержавым царскім урадам. Нічога не памагалі доказы палітычных праціўнікоў іх, казаўшых, што пабеда Расеі — гэта пабеда старога ладу, што ад гэтаго царская ўласць над народам толькі узмацуецца; не памагалі гісторычныя прыклады, як японская вайна, проігрышы каторай вызваў рэвалюцыю і даў Расеі Думу: гэтыя людзі лішне крэпка верылі ў яркі міраж, створены іх горачай любоўю да Бацькаўшчыны.

Не пабеды, а ваенныя неўдачы вызвалі ў Расеі цяперашні разгром самадзержавія і палажылі канец царскай гаспадарцы. І ўжо гэта адно павінна было падказаць галавам рэвалюцыйнай Расеі, што, ваюючы далей, яны стаўляюць на карту ўвесь новы лад, усе здабычы рэвалюцыі, што новыя неўдачы на фронці — гэта страшэнны ўдар рэвалюцыйнаму правіцельству. Але Керэнскі, ня глядзячы на гэта, пачаў наступленне. і вось на нашых вачах ужо адбываецца расплата за неўдачы ў Галічыне...

Тымчасовы ўрад вінаваціць у галіцкім пагроме большавікоў, — аусім так сама, як царскае правіцельство вінаваціло ў ранейшых сваіх неўдачах „соцналістоў“, „жыдоў“ і „інородцоў“. Расдумачыўшы гэтак прычыну неўдачы сваёй фальшывай палітыкі, тымчасовы ўрад далей ідзе старою дарогай. Чаго ён дойдзе?

Можам сказаць толькі адно: дарога гэта да скорога міра не вядзе. Не вядзе затым, што першая расейская вялікая пабеда ўмацавала ўлаўшы ваяўнічы дух у народзі і зусім заглушыла бы голас тых, хто цяпер так цвёрда дабіваецца міра. А тады перад намі — цалы новы гад вайны, ў часі каторай у Расеі могуць здарыцца зусім неспадзеваныя прыпадкі. Ды нават у найлепшым прыпадку, калі б вайна пайшла далей удачна для Расеі, яна будзе каштаваць гетулькі ахвяр жыць-

цём і меншым чалавечым, сколькі не забрала бы найбольш крывавага рэвалюцыя. Наадварот, неўдачы на фронці могуць толькі узмацаваць у Расеі жаданьне чым-хутчэйшаго міра і гэтым самым набліжыць замірэнне; але тады ў шырокіх масах можа узняцца страшэнны бунт проці рэвалюцыйнаго правіцельства, каторае ўсе будучы лічыць за вінавайцу неўдач і тут створыцца шырокае поле для работы ворагоў рэвалюцыі, старонікоў царскай уласці.

Керэнскі, уступіўшы грозьбам саюзнікоў і пачаўшы наступленне, папаў запраўды ў зачарованы круг: каб недапусціць анархіі, або контррэвалюцыі, ён далей вядзе вайну; спатыкаючыся з неўдачамі, ён хоць пакрыць іх новымі пабедамі і ідзе ўсё далей і далей праз горы трупоў, ды па гэтай дарозі можа дайсьці туды, скаль упадак суліць смерць; жаданьнем дайсьці міра пабедамі ён аддалае гэты мір.

Абмылка, зробленая будаўнічым пры закладаных фундаментаў сьцяны, выяўляецца ва ўсёй далейшай рабоці і грозіць знішчэньнем яе. Гэтая самая грозьба стаіць перад рэвалюцыйнай Расеяй.

I. M.

Tempora mutantur...*)

Пішучаму гэтыя словы папало некая рука апісаньне сьвятакаванья 200 летняго юбілея пабеды Петра I над шведамі пры вёсцы Лясной, Магілёўскай губэрні, якое адбылося 28 верасьня 1908 году. У вочы кінулася адна странічка: на ёй надрукована прамова дэпутата ад Яраслаўскай губэрні, каторы ад імі яраслаўцоў мовіў гэтак:

„Пасылаючы нас у Лясную, у глыб староў Беларусі, мне, яраслаўцу паводлуг мейсца жыцьця і каранюму беларусу па роду, яраслаўцы загадалі: «Ідзі да родзічоў сваіх, аддай ім наш братні прывет і скажы ім: з мутным патокам рэвалюцыі дайшла да нас, яраслаўцоў, дзіўная і непадобная да веры вестка, бытцым браты нашы, беларусы, пачалі даваць послух руйнуючым гутаркам аб нейкай аўтаноміі Беларусі. Дык скажы нашым родным братам па крыві, што Вялікая Русь ня верыць гэтым чуткам: яна злучена з Беларускаю неразрыўнымі авязямі — супольнай верай, языком і ядынай Державай Вялікіх самадзержцоў усяе Расеі. І ў гэты дзень авязь узмацоўваецца і ась-

*) Часы змяняюцца...

